

= ODPIS-

Warszawa, 12 grudnia 2024 r.

RZECZPOSPOLITA POLSKA
GŁÓWNY GEODETA KRAJU

Naczelnny Sąd Administracyjny
w Warszawie
za pośrednictwem
Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego
w Warszawie
ul. Jana Kazimierza 10, 01-248 Warszawa

Organ:

Główny Geodeta Kraju
reprezentowany przez
[REDAKTED] radcę prawnego

(doręczeń dla pełnomocnika proszę dokonywać
na adres Organu)

Skarżący:

Damian Czekaj

(adresy stron w aktach sprawy)

sygn. akt Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie II SA/Wa 324/24
wartość przedmiotu zaskarżenia: 200,- zł (uiszczony został wpis stały w kwocie 100,- zł)

SKARGA KASACYJNA

W imieniu Głównego Geodety Kraju (pełnomocnictwo w aktach sprawy), stosownie do art. 173 § 1, art. 174 pkt 1 i 2 oraz art. 177 § 1 ustawy z 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2024 r. poz. 935, ze zm.), zwanej dalej P.p.s.a., zaskarżam

w całości wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z 22 października 2024 r., wydany w sprawie o sygn. akt tego Sądu II SA/Wa 324/24, zwany dalej zaskarżonym wyrokiem.

Zaskarżonemu wyrokowi zarzucam:

1. naruszenie prawa procesowego, mające wpływ na wynik sprawy, polegające na nieuzasadnionym zastosowaniu w sprawie art. 145 § 1 pkt 1 lit a i c P.p.s.a., tj. przyjęcie, że doszło do naruszenia prawa materialnego, które miało wpływ na wynik sprawy i innego naruszenia przepisów postępowania, mogącego mieć istotny wpływ na wynik sprawy;
2. naruszenie prawa materialnego:
 - a) art. 7 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572, ze zm.), zwanej dalej K.p.a., poprzez jego błędne zastosowanie w sprawie – przyjęcie, że organ naruszył normę stanowioną tym przepisem,
 - b) art. 77 § 1 K.p.a. poprzez jego błędne zastosowanie w sprawie – przyjęcie, że organ naruszył normę stanowioną tym przepisem,
 - c) art. 107 § 3 k.p.a. w związku z art. 16 ust. 1 i oraz art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2022 r. poz. 902), zwanej dalej ustawą, poprzez jego błędne zastosowanie w sprawie – przyjęcie, że organ naruszył normę stanowioną tym przepisem.

Z uwagi na powyższe wnoszę o:

- 1) uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy Wojewódzkiemu Sądowi Administracyjnemu w Warszawie do ponownego rozpoznania, ewentualnie – o uchylenie zaskarżonego wyroku i oddalenie skargi (art. 188 P.p.s.a.);
- 2) zasądzenie kosztów postępowania według obowiązujących w tym zakresie norm.

Wnoszę również o rozpoznanie skargi kasacyjnej na rozprawie.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 18 stycznia 2024 r. nr SWZ-PW.0133.77.2023-1 Organ utrzymał w mocy własną decyzję z dnia 21 grudnia 2023 r. nr SWZ-PW.0133.77.2023, którą odmówił udostępnienia informacji publicznej na wniosek Skarżącego z 23 listopada 2023 r. Skarżący domagał się udostępnienia informacji publicznej w postaci „licznej korespondencji kierowanej do Głównego Urzędu Geodezji i Kartografii dotyczącej zakresu danych publikowanych w usługach

sieciowych”, o której jest mowa w pierwszym akapicie pisma z dnia 4 października 2022 r. o znaku KN-IRP.82.629.2022. Organ nie negował, że wnioskowana informacja jest informacją publiczną. Zakwalifikował jednak tę informację jako informację publiczną przetworzoną a odmowa nastąpiła z uwagi na niewykazanie przez Skarżącego, że udostępnienie informacji przetworzonej we wnioskowanym zakresie jest szczególnie istotne dla interesu publicznego.

W uzasadnieniu decyzji z 18 stycznia 2024 r. Organ wskazał, że „liczne pisma”, o których mowa we wniosku Skarżącego, stanowią sumę informacji prostych, które ze względu na ich obszerność stanowią informację przetworzoną. Ich udostępnienie wymagałoby zaangażowania specjalnych środków osobowych (dodatkowe nakłady pracy pracowników) oraz technicznych. W celu wyselekcjonowania wnioskowanych pism konieczne byłoby przeszukanie całego systemu EZD za okres ponad 14 miesięcy, co wynika z nieistnienia odrębnej kategorii spraw i pism dotyczących zakresu danych publikowanych w usługach sieciowych (sprawy tego typu mogą być prowadzone w ramach różnych kategorii). Wyszukanie wnioskowanych informacji wymagałoby zatem weryfikacji każdego pisma, które w ww. okresie wpłynęło do urzędu obsługującego Organ, co powodowałoby dodatkowy nakład pracy, która skupiałaby się tylko na wspomnianej analizie, co w przybliżeniu mogłoby zająć około tygodnia pracy a takie działania mogłyby negatywnie wpłynąć na bieżącą pracę urzędu. Tym samym Organ sprostął, w zakresie uzasadnienia rozstrzygnięcia, wymaganiom art. 107 § 3 K.p.a. Dodatkowo, w odpowiedzi na skargę, wskazane zostało, że kryterium przedmiotowe wskazane przez Skarżącego nie było jednoznaczne. Stwierdzenie to dało asumpt Wojewódzkiemu Sądowi Administracyjnemu w Warszawie, dalej zwanemu WSA lub Sądem meriti, do wysnucia tezy, że Organ „wydaje się mieć wątpliwości do co zakresu przedmiotowego wniosku Skarżącego w odniesieniu do ww. pisma z dnia 4 października 2022 r., co wynika z treści odpowiedzi na skargę”. Zauważyć w tym miejscu należy, że przedmiotem kontroli Sądu meriti była decyzja Organu z dnia 18 stycznia 2024 r. nr SWZ-PW.0133.77.2023-1 oraz poprzedzająca ją decyzja z dnia 21 grudnia 2023 r. nr SWZ-PW.0133.77.2023. Decyzje te zostały wydane na skutek wniosku Skarżącego z 23 listopada 2023 r. i odnosiły się wprost do treści tego wniosku – zakresu informacji wskazanego przez Skarżącego. Argumenty podniesione w odpowiedzi na skargę wskazywały jedynie, że kryterium treściowe, ze względu na które miałyby zostać wyselekcjonowana informacja oczekiwana przez Skarżącego było bardzo szerokie. Twierdzenie WSA, że z tego także względu Organ nie rozpatrzył sprawy w sposób rzetelny i wszechstronny nie znajduje oparcia w materiale sprawy.

Powyższe uzasadnia wnioski przedstawione na wstępie.